

សង្ខេបប្រតិបត្តិ

ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ IKI
គម្រោងជីវៈចម្រុះនិងអាកាសធាតុនៅបឹងធម្មជាតិ
លេខគម្រោង៖ 22_IV_109_Global_A_Living Lakes

ថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២៥

ទីប្រឹក្សា៖

Dr. Ulrike Hotopp

Dr. Tillmann Konrad

Dr. Jerome Montemayor

ក្រុមការងារ FAKT GmbH

Hackländerstraße 33

70184 Stuttgart Germany

uhotopp@liveeconomicsltd.com

អ្នកទទួលការ៖

Zukunft – Umwelt – Gesellschaft (ZUG) gGmbH

សង្ខេបប្រតិបត្តិ

សាវតារគម្រោង

គម្រោងជីវៈចម្រុះនិងអាកាសធាតុនៅបឹងធម្មជាតិ (LLBCP) (22_IV_109_Global_A_Living Lakes) លើកកម្ពស់វិធីសាស្ត្ររួមបញ្ចូលគ្នាផ្នែកលើធម្មជាតិ នៅក្នុងការអភិរក្សតំបន់ដីសើម និងភាពធន់នឹងអាកាសធាតុ នៅទ្វីបអាហ្វ្រិក អាមេរិកឡាទីន និងអាស៊ី។ វិធីសាស្ត្រនេះរួមបញ្ចូលការស្តារឡើងវិញ និងការការពារជីវៈចម្រុះ ដោយលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅប្រកបដោយចីរភាព និងមានការចូលរួមពីក្រុមភាគីពាក់ព័ន្ធស្នូលទាំងបីដើម្បី ជួយដល់អ្នកទទួលបានផលគម្រោងឲ្យកាន់តែមានភាពធន់នឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ។ ក្រុមគោលដៅដែលមាន វត្តមានក្នុងការវិភាគ រួមមានដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោង (Implementing Partners) ដែលជាអ្នកទទួលបានផលពី សកម្មភាពកសាងសមត្ថភាពនិងចំណេះដឹង អ្នកគ្រប់គ្រងបឹងដែលរួមមានយុវជនបង្គោល និងដៃគូគោល នយោបាយ។ ប្រជាពលរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់គឺជាសហគមន៍ និងអ្នកទទួលបានផលគម្រោងចុងក្រោយ (អ្នកនេសាទលក្ខណៈបុគ្គល កសិករ អាជីវកម្មខ្នាតតូចដែលរួមមានស្ត្រី)។

ទ្រឹស្តីនៃការផ្លាស់ប្តូរ (Theory of Change) របស់គម្រោងអនុវត្តតាមវិធីសាស្ត្ររួមមួយដែលដំណើរការ នៅទូទាំងកម្រិតតំបន់និងវិស័យការងារផ្សេងៗគ្នា។ ទ្រឹស្តីនេះផ្សារភ្ជាប់សកម្មភាពថ្នាក់មូលដ្ឋាន តាមរយៈការ កសាងសមត្ថភាពសហគមន៍និងការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមគំរូ (Frontrunner Initiatives) ទៅនឹង ការចូលរួមថ្នាក់ជាតិនិងអន្តរជាតិ ដែលរួមមានទាំងការកែសម្រួលក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយនិងការផ្លាស់ប្តូរ ចំណេះដឹងអន្តរជាតិ។

លទ្ធផលចុងក្រោយដែលគម្រោង LLBCP មានបំណងចង់សម្រេចជោគជ័យនោះគឺ “ការអនុវត្តល្អៗ និង យុទ្ធសាស្ត្រជោគជ័យសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងតំបន់ដីសើមប្រកបដោយចីរភាព ត្រូវបានទទួលយកទៅអនុវត្ត ចងក្រងទុកជាឯកសារ និងធ្វើសមាហរណកម្មដោយសហគមន៍មូលដ្ឋាននិងអង្គការនានា ក្នុងប្រទេសគោលដៅ ទាំងដប់ និងលើសពីនេះ”។

គម្រោង LLBCP ស្ថិតក្រោមការសម្របសម្រួលដោយមូលនិធិធម្មជាតិសកល (GNF អាណ្លីម៉ង់) និងអនុវត្ត ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយសមាជិកសម្ព័ន្ធដៃគូ (Consortium Partners) ទាំងពីរ គឺមូលនិធិបឹង Constance (LCF អាណ្លីម៉ង់) និងមូលនិធិធម្មជាតិសកល (FGN អេស្ប៉ាញ) ព្រមទាំងដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោង ទាំង១១ នៅក្នុងប្រទេសទាំងដប់ នៅទូទាំងទ្វីបអាហ្វ្រិក អាស៊ី និងអាមេរិកឡាទីន។ ការអនុវត្តជាផ្លូវការ បានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២ ហើយនឹងបន្តដំណើរការរយៈពេលប្រាំឆ្នាំ។

សាវតារនៃការវាយតម្លៃ

សាវតារ៖ ទីភ្នាក់ងារ Zukunft – Umwelt – Gesellschaft gGmbH (ZUG) បានប្រគល់ភារកិច្ចនេះមក FAKT Consult ដើម្បីចុះអនុវត្តការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ (Mid-term Evaluation) ដែលបាន ធ្វើឡើងនៅចន្លោះខែមករា ដល់ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៥ កន្លងទៅនេះ។

គោលបំណង៖ គោលបំណងចម្បងនៃការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ គឺដើម្បីលើកកម្ពស់ការស្វែងយល់ បង្កើនគណនេយ្យភាព និងធ្វើឲ្យមានភាពល្អប្រសើរក្នុងការសម្រេចចិត្តនៅក្នុងចំណោមភាគីពាក់ព័ន្ធ។

លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃនឹងផ្តល់ឱកាសឲ្យមានការកែសម្រួលទាន់ពេលវេលា ខណៈដែលនៅតែមានពេលវេលា ដើម្បីកែលម្អការអនុវត្តការងារផងដែរ។ សម្រាប់អង្គការអនុវត្តន៍គម្រោង ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិផ្តល់ លទ្ធភាពដើម្បីធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងលើយុទ្ធសាស្ត្រនិងលទ្ធផលរយៈពេលខ្លី (Output) របស់គម្រោង ខណៈដែល ក្រសួងសាមីនិង ZUG វាយតម្លៃថាតើគម្រោងកំពុងដំណើរការតាមការគ្រោងទុកដែរឬទេ។ ZUG ក៏នឹងប្រើ ប្រាស់លទ្ធផលចុងក្រោយសម្រាប់ការងារផ្នែកគ្រប់គ្រងចំណេះដឹង ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធី និងការត្រួតពិនិត្យលើ គោលនយោបាយផងដែរ។

ការសិក្សារៀបចំ៖ លក្ខន្តិកៈសម្រាប់ការវាយតម្លៃ គឺផ្អែកលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យរបស់អង្គការសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ និង សហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច (OECD) និងគណៈកម្មាធិការជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ (DAC) (ភាពពាក់ព័ន្ធ ការរៀបចំ ផែនការ ការដឹកនាំ និងភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា ប្រសិទ្ធភាពនិងការផ្លាស់ប្តូរបុរេវិគ្គន៍ និងចីរភាព)។ លើសពីនេះ ការវាយតម្លៃក៏ពិចារណាលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការការពារបរិស្ថាន-សង្គម ក៏ដូចជាសុចនាករស្តង់ដាររបស់ IKI និងសំណួរសិក្សាចំនួនពីរ គឺ (“តើគម្រោងនេះបានលើកស្ទួយសមភាពយេនឌ័រនៅក្នុងសកម្មភាពគ្រប់គ្រងតំបន់ ដីសើមដែរទេ?” និង “តើគម្រោងនេះបានលើកស្ទួយការចូលរួមរបស់យុវជននៅក្នុងសកម្មភាពគ្រប់គ្រងតំបន់ដី សើមដែរទេ?”)។

ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិគ្របដណ្តប់លើទិដ្ឋភាពទាំងស្រុងនៃគម្រោង LLBCP។ យ៉ាងណាមិញ ដើម្បី បង្កើនភាពងាយស្រួលដល់ការវាយតម្លៃ និងធានាបាននូវការវិភាគចំគោលដៅ ទើប ZUG GNF និងក្រសួង សាមីរដ្ឋាភិបាលអាណត្តិម៉ុងបានឯកភាពគ្នាជាមុនថា ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិនេះនឹងផ្តោតការយកចិត្ត ទុកដាក់លើសកម្មភាពការងារនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ហ្វីលីពីន និងរ៉ាន់ដា ក៏ដូចជាលើសមាសភាគសកលរបស់ គម្រោង។

ការវាយតម្លៃនេះអនុវត្តតាមវិធីសាស្ត្រចម្រុះផ្នែកលើមូលដ្ឋានទ្រឹស្តី ដែលរួមបញ្ចូលទាំងធាតុផ្សំនៃការវិភាគ គុណភាព និងបរិមាណ។ ជាមួយនឹងធនធានឯកសារដែលមាន ធាតុផ្សំនៃការវិភាគលើការរួមចំណែកត្រូវចាត់ ទុកថាជាមធ្យោបាយសមស្របបំផុតមួយ ដើម្បីធានាបាននូវលទ្ធផលគួរជាទីជឿទុកចិត្តនិងរឹងមាំ ដោយផ្តោត សំខាន់លើទ្រឹស្តីនៃការផ្លាស់ប្តូរបស់គម្រោងធ្វើជាផ្នែកខ្លះនៃការវិភាគ។ ធាតុផ្សំនៃទ្រឹស្តីមូលដ្ឋានក៏ត្រូវបានយក មកអនុវត្តផងដែរ ដើម្បីកំណត់ ការយល់ដឹងស៊ីជម្រៅនិងលំនាំដដែលៗក្នុងចំណោមទស្សនៈវិស័យផ្សេងៗគ្នា របស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ។ វិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យរួមមាន ការវិភាគឯកសារ ការស្ទង់មតិអនឡាញក្នុងចំណោមក្រុម ការងារគម្រោងរបស់គ្រប់ដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោងនិងក្រុមអ្នកទទួលបានផលគម្រោងផ្សេងៗគ្នា ក៏ដូចជាសិក្ខាសាលា ការធ្វើសម្ភាសន៍ និងការពិភាក្សាក្រុមផ្តោត ទាំងតាមអនឡាញឬនៅនឹងទីតាំងផ្ទាល់អំឡុងពេលទស្សនកិច្ចតាម តំបន់គោលដៅ (នៅកម្ពុជា ហ្វីលីពីន រ៉ាន់ដា) និងដោយមានវត្តមានភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗគ្នាមកពីគ្រប់លំដាប់ ជាន់ថ្នាក់។ ទិន្នន័យនេះត្រូវបំពេញបន្ថែមដោយការសង្កេតពីក្រៅ អំឡុងពេលទស្សនកិច្ចតាមតំបន់គោលដៅ។

លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ

ភាពស្របតាមទិសដៅ៖ គម្រោង LLBCP បង្ហាញពីភាពស្របតាមទិសដៅកម្រិតខ្ពស់ ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា ប្រឈមបរិស្ថានសកល និងតម្រូវការជាក់លាក់របស់ប្រទេសដៃគូនិងសហគមន៍របស់ខ្លួន។ គម្រោងនេះ អនុលោមបានយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនតាមក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយសំខាន់ៗ រួមមានយុទ្ធសាស្ត្របរិស្ថានប្រទេស អាណត្តិម៉ុង យុទ្ធសាស្ត្រជីវៈចម្រុះសហភាពអឺរ៉ុបឆ្នាំ២០៣០ និងយុទ្ធសាស្ត្របរិស្ថាននិងអភិវឌ្ឍន៍ថ្នាក់ជាតិ ដែល

ពាក់ព័ន្ធនានានៅក្នុងប្រទេសដៃគូទាំងដប់។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការដ៏រឹងមាំជាមួយនឹងអាជ្ញាធរថ្នាក់មូលដ្ឋាន និង ថ្នាក់ជាតិបានក្លាយជាកត្តាជំរុញភាពជោគជ័យមួយដ៏មានសារៈសំខាន់ ដូចក្នុងករណីសិក្សានៅកម្ពុជា រវាងជា និងហ្វីលីពីន ដែលបង្ហាញពីកិច្ចសហការប្រកបដោយផ្លែផ្កា និងមានការចូលរួមផ្នែកនយោបាយ។ នៅបណ្តា ប្រទេសមួយចំនួនអាចមានចន្លោះប្រហោងផ្នែកចរាចរណ៍ក្នុងផែនទីភាគីពាក់ព័ន្ធ ដែលទាក់ទងនឹងវិស័យ ឯកជន និងស្ថាប័នវិទ្យាសាស្ត្រ។

គម្រោងនេះបានលើកដោះស្រាយបញ្ហាស្នូលនៃការបាត់បង់គុណភាពដីសើមដែលកំពុងកើនឡើង ទោះបីជា ផលប៉ះពាល់ទ្រង់ទ្រាយធំនៅថ្នាក់អន្តរជាតិនៅតែជាបញ្ហាប្រឈមក៏ដោយ។ យ៉ាងណាមិញ គម្រោង LLBCP បានរួមចំណែកប្រកបដោយអត្ថន័យខ្លឹមសារ ទាំងនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាននិងថ្នាក់ជាតិ ដែលជាចំណុចប្រសព្វគ្នានៃ ការរេចរើលបរិស្ថាន ការបាត់បង់ដីចម្រុះ និងភាពងាយរងគ្រោះផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចសង្គម។ ចំណុចខ្លាំងដ៏សំខាន់នោះ គឺការផ្សព្វផ្សាយគោលដៅសម្រាប់ការអភិរក្សទៅនឹងការអភិវឌ្ឍដីវិភាគរស់នៅប្រកបដោយចីរភាព ដូចជាការលើក កម្ពស់អេកូទេសចរណ៍ កសិកម្មធន់នឹងអាកាសធាតុ និងការកសាងសមត្ថភាពសម្រាប់តួអង្គនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។

ក្រុមគោលដៅផ្ទាល់និងប្រយោលដែលរួមមានយុវជនបង្គោល សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោង ទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការពង្រឹងសមត្ថភាព ការចែករំលែកចំណេះដឹង និងការសិក្សារៀបចំគម្រោងប្រកប ដោយបរិយាប័ន្ន ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងសមស្របតាមតម្រូវការ។ គម្រោងនេះបានឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តី ត្រូវការនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដោយមានកស្មតាងនៃការចូលរួមប្រកបដោយផ្លែផ្កាពីសហគមន៍ និងការដោះស្រាយ ជម្លោះ។ បន្ថែមលើនេះ គម្រោង LLBCP គាំទ្រដល់ការចូលរួមពីយុវជននិងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ តាមរយៈ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលបឹងធម្មជាតិ (Living Lakes Academy) និងវេទិកាបណ្តុះបណ្តាលផ្សេងទៀត។

នៅកម្រិតសកល គម្រោងនេះអនុលោមតាមក្របខ័ណ្ឌសំខាន់ៗ រួមមានកិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងប៉ារីស អនុសញ្ញា រ៉ាមសារ (Ramsar Convention) & អនុសញ្ញាស្តីពីដីចម្រុះ (Convention on Biological Diversity)។ ស្របពេលដែលគម្រោង LLBCP បានរួមចំណែកជាច្រើនក្នុងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព (SDGs) ក៏លទ្ធភាពនៃការសម្របតាម SDG របស់ខ្លួន អាចហួសពីវិសាលភាពអនុវត្តន៍សម្រាប់បរិបទជាក់ស្តែងក្នុង ប្រទេសមួយចំនួន។

ការធ្វើផែនការ ការដឹកនាំ និងភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា: ការធ្វើផែនការ ការដឹកនាំ និងភាពស៊ីសង្វាក់គ្នានៃគម្រោង LLBCP ជាទូទៅទទួលបានការវាយតម្លៃវិជ្ជមាន៖ គម្រោងនេះបង្ហាញពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃគំនិតដ៏រឹងមាំ ដំណើរការ ធ្វើផែនការប្រកបដោយកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងយន្តការសម្របសម្រួលមានប្រសិទ្ធភាព។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ក៏នៅ តែមានឱកាសនៅក្នុងការកែលម្អស្ថានភាព ការដឹកនាំដោយយុទ្ធសាស្ត្រ និងការសម្របសម្រួលនៅថ្នាក់តំបន់។

ការធ្វើផែនការគម្រោងត្រូវបានធ្វើឡើងក្រោមកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងមានការចូលរួមពីគ្រប់ដៃគូអនុវត្តន៍ គម្រោង។ ការសិក្សារៀបចំគម្រោងនេះផ្អែកសំខាន់លើភាពជាដៃគូដែលមានស្រាប់ និងត្រូវបានរៀបចំឡើងស្រប តាមតម្រូវការជាក់លាក់របស់តំបន់តាមបឹងធម្មជាតិដែលបានចូលរួម។ ការធ្វើផែនការត្រូវបានពិពណ៌នាថាមាន ភាពបត់បែននិងជាក់លាក់ស្របតាមបរិបទប្រទេសនីមួយៗ ប៉ុន្តែក៏នៅកត់សម្គាល់ឃើញមានចំណុចមិនច្បាស់ លាស់មួយចំនួនក្នុងកញ្ចប់ការងារ និងវាក្យសព្ទខ្លះៗ ដូចជានិយមន័យនៃពាក្យ "Lake Manager" បើធៀបទៅ នឹងពាក្យ "Young Lake Manager"។

ទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារ គម្រោងនេះអនុវត្តតាមវិធីសាស្ត្ររួមមួយ និងបានរួមបញ្ចូលកញ្ចប់ការងារអន្តរទំនាក់ទំនង នៅថ្នាក់ជាតិ តំបន់ និងសកល។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គោលគំនិតនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមគំរូ និងការពង្រីកគំរូ ដោយអង្គការដៃគូបានបង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈមផ្នែកប្រតិបត្តិការ។ គំរូអនុវត្តន៍មួយទល់មួយនាពេលបច្ចុប្បន្នរបស់ គម្រោងពង្រីកគំរូ (Replication Projects) តម្រូវឲ្យមានកិច្ចការផ្នែករដ្ឋបាលច្រើន ប៉ុន្តែប្រសិទ្ធភាពនៅមាន កម្រិត។ វិធីសាស្ត្រដែលមានភាពបត់បែនជាងមុន ដែលមានគម្រោងពង្រីកគំរូតិចជាង ប៉ុន្តែអាចពង្រីកវិសាល ភាពអនុវត្តន៍ធំជាងមុន អាចជួយបង្កើនឥទ្ធិពលនិងប្រើប្រាស់ធនធានកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព។ គិតមកទល់នឹង ពេលនេះ ការបង្កើតអនុបណ្តាញនៅថ្នាក់តំបន់និងបណ្តាញអ្នកជំនាញសកលមួយ ពុំទាន់អាចសម្រេចបាន លទ្ធផលដូចការរំពឹងទុកនៅឡើយ។

ខ្សែចង្វាក់លទ្ធផលរបស់គម្រោងមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា ប៉ុន្តែសិក្ខាសាលាស្តីពីទ្រឹស្តីនៃការផ្លាស់ប្តូរបានរកឃើញ គម្លាតរវាងសកម្មភាពនិងលទ្ធផលរយៈពេលខ្លី ជាពិសេសកង្វះខាតនៃការកំណត់គោលដៅអន្តរកាល។ សូចនាករនៃលទ្ធផលរយៈពេលខ្លីនិងលទ្ធផលរយៈពេលមធ្យម មានភាពសមស្របដោយផ្នែកតែប៉ុណ្ណោះ ដោយសារសូចនាករផ្សេងទៀតពុំមានគុណលក្ខណៈ SMART (ជាក់លាក់ អាចវាស់វែងបាន អាចសម្រេចបាន ប្រាកដនិយម មានចំណែកកំណត់)។ ត្រង់នេះធ្វើឲ្យការវាស់វែងវឌ្ឍនភាពគម្រោងដោយភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា មានភាពស្មុគស្មាញ ជាពិសេសនៅថ្នាក់ជាតិ។ ទំនាក់ទំនងបុព្វហេតុរវាងសកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាល និងការ ទទួលបាន ឬការអនុវត្តជំនាញជាក់ស្តែងនៅតែមានភាពមិនច្បាស់លាស់។

កាលវិភាគគម្រោងជាទូទៅហាក់ដូចជាមានចំណុចខ្លីពេក ដើម្បីសម្រេចតាមគោលដៅអន្តរកាលប្រទេស។ ខណៈ ដែលប្រទេសមួយចំនួន (ដូចជា វ៉ាន់ដា) កំពុងស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលប្រគល់-ទទួលគម្រោងទៅហើយ នៅតែ មានភាពយឺតយ៉ាវកំពុងកើតឡើងនៅប្រទេសផ្សេងទៀត។ នៅកម្ពុជានិងហ្វីលីពីន សមាសភាគសំខាន់ៗកំពុង ប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃការបញ្ចប់យឺតពេលវេលា ដែលអាចនឹងមិនបានចូលរួមផ្តល់ធាតុចូលណាមួយទៅក្នុង ដំណើរការអនុវត្តគំរូ ឬវដ្តនៃការរៀនសូត្រនោះទេ។

កិច្ចការផ្នែកប្រតិបត្តិការ គឺស្ថិតក្រោមការដឹកនាំដោយមូលនិធិធម្មជាតិសកល GNF ដែលគាំទ្រដោយ LCF និង FGN។ ការរាយការណ៍ទៀងទាត់ពេលវេលា យន្តការតាមដានត្រួតពិនិត្យមានការរៀបចំត្រឹមត្រូវ និងកិច្ចប្រជុំ គ្រប់គ្រងគម្រោងនៅរៀងរាល់ពីរខែម្តង បង្កើតបានជាសរសេរស្តម្ភមួយនៃយន្តការសម្របសម្រួល។ GNF បាន បំពេញតួនាទីជាអ្នកសម្របសម្រួលនិងអ្នកធានាគុណភាព ហើយបានផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់ដៃគូអនុវត្តន៍ គម្រោង នៅក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការដឹកនាំភាគច្រើនមានទំនោរឆ្លើយតប និងផ្តោតលើដំណើរការ ផ្នែកលើកស្តុកមានកម្រិតនៃការណែនាំស្តីពីយុទ្ធសាស្ត្រ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ត្បូង-ត្បូង។

នៅកម្រិតប្រទេស រចនាសម្ព័ន្ធដឹកនាំជាទូទៅកំពុងមានដំណើរការទៅមុខ។ ដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោងភាគច្រើន បង្ហាញពីភាពបត់បែនក្នុងការអនុវត្ត ហើយជារឿយៗច្រើនកើតចេញពីបណ្តាញដែលមានស្រាប់ហើយពង្រឹង បណ្តាញទាំងនោះ តាមរយៈកិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការផ្លូវការ។ នៅកម្ពុជា វ៉ាន់ដា និងហ្វីលីពីន គេឃើញ មានរចនាសម្ព័ន្ធដ៏រឹងមាំដែលរួមមានទីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងតួអង្គថ្នាក់មូលដ្ឋាន។ នៅកម្រិតអន្តរជាតិ GNF LCF និង FGN ដើរតួជាមជ្ឈមណ្ឌលកណ្តាលសម្រាប់កិច្ចការរដ្ឋបាលនិងកិច្ចការ

បច្ចេកទេស។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោងកំពុងលេចចេញជារូបរាង ប៉ុន្តែអាចនៅមានចំណុចដែលត្រូវពង្រឹងបន្ថែម។

ភាពចុះសម្រុងគ្នាជាមួយនឹងគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្សេងទៀត គឺមានភាពច្បាស់លាស់ទាំងនៅកម្រិតជាតិ និងសកល។ នៅក្នុងប្រទេសមួយចំនួន ភាពត្រួតស៊ីគ្នាជាមួយនឹងយុទ្ធសាស្ត្ររដ្ឋាភិបាល ឬគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងទៀត ត្រូវបានយកមកប្រើជាប្រយោជន៍ដោយចេតនា ឧទាហរណ៍នៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ឥណ្ឌូ និងកម្ពុជាជាដើម។ ការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងបណ្តាញបឹងធម្មជាតិ (Living Lakes Network) ដែលមានស្រាប់ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយចេតនា ទោះបីជាព្រំដែនរវាង LLN និងគម្រោង LLBCP ពេលខ្លះនៅមានភាពស្រពេចស្រពិលនៅឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចំណុចនេះក៏បាននាំមកជាមួយនូវអត្ថប្រយោជន៍ ដូចជាការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងកាន់តែទូលំទូលាយ និងលទ្ធភាពលេចធ្លោនៃវិធីសាស្ត្រជោគជ័យកាន់តែខ្លាំង។

ប្រសិទ្ធភាព៖ ទ្រឹស្តីនៃការផ្លាស់ប្តូររបស់គម្រោង LLBCP នៅតែមានសុពលភាព និងផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌដែលផ្តោតលើគោលដៅលក្ខណៈតក្កវិជ្ជា នៅក្នុងការផ្សារភ្ជាប់ការងារចម្រុះទៅនឹងលទ្ធផលរយៈពេលមធ្យមនៃការគ្រប់គ្រងតំបន់ដីសើមប្រកបដោយចីរភាព។ យ៉ាងណាមិញ ទ្រឹស្តីនៃការផ្លាស់ប្តូរបានលុបចោលធាតុផ្សំអន្តរកាលមួយចំនួន ដូចជាគ្នាទីនៃការរួមចំណែកពីសហគមន៍ ការទ្រទ្រង់ដីវិភាគរស់នៅ និងយន្តការទំនាក់ទំនងដែលជាកត្តាសំខាន់សម្រាប់ការយល់ដឹងអំពីរបៀបដែលសកម្មភាពថ្នាក់មូលដ្ឋាន បានប្រែក្លាយទៅជាគោលដៅកាន់តែទូលំទូលាយរបស់គម្រោង។

ហានិភ័យនៅកម្រិតប្រទេស (ឧទាហរណ៍ បញ្ហាកាកសំណល់នៅកម្ពុជា ផលប៉ះពាល់នៃបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុនៅហ្វីលីពីន) អាចជះឥទ្ធិពលដល់ការអនុវត្ត និងបង្កជាបញ្ហាប្រឈមដល់ខ្សែចង្វាក់បុព្វហេតុសន្មត។ ផ្ទុយទៅវិញ ករណីសិក្សានៅរវាងជាបង្ហាញពីការរួមបញ្ចូលគ្នាដ៏រឹងមាំមួយរវាងការអភិរក្សនិងការអភិវឌ្ឍ ទោះបីការធ្វើអន្តរាគមន៍មួយចំនួន (ឧទាហរណ៍ ការបណ្តុះបណ្តាលយុវជន) នៅមិនទាន់មានការតាមដានល្អគ្រប់ដើម្បីធានាបានលទ្ធផលរយៈពេលមធ្យមក៏ដោយក្តី។

លទ្ធផលអន្តរកាលបង្ហាញឲ្យឃើញពីវឌ្ឍនភាពចម្រុះ។ ខណៈដែលកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលបឹងធម្មជាតិត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីផ្តល់ឱកាសដល់យុវជនបង្គោលក្នុងការពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន សមាសភាគអន្តរវិស័យផ្សេងទៀត ដូចជាវេទិកាផ្លាស់ប្តូរអន្តរជាតិត្រូវបានពន្យារពេល។ ទោះយ៉ាងនេះក៏ដោយ ដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោងបានអនុវត្តសកម្មភាពភាគច្រើនរបស់ខ្លួន ហើយគេសង្កេតឃើញមានអត្ថប្រយោជន៍រួមដំណាក់កាលដំបូងផ្នែកអេកូឡូស៊ី និងដីវិភាគរស់នៅ (ឧទាហរណ៍៖ កំណើនផលត្រីនៅកម្ពុជា ការកែលម្អគុណភាពទឹកនៅហ្វីលីពីន ការគ្រប់គ្រងសំណឹកដីនៅរវាង)។

ទាក់ទងនឹងលទ្ធផលរយៈពេលខ្លី សូចនាករបង្ហាញថាលទ្ធផលរយៈពេលខ្លីចំណុចទី១ និងទី៤ ទំនងជាអាចសម្រេចបាន ខណៈដែលលទ្ធផលរយៈពេលខ្លីផ្សេងទៀតនៅមានភាពយឺតយ៉ាវ។ ការអនុវត្តការងារមិនបានពេញលេញមួយចំនួនបណ្តាលមកពីការពន្យារពេល ឬសូចនាករមិនមានភាពច្បាស់លាស់ ជាពិសេសក្នុងលទ្ធផលរយៈពេលខ្លីចំណុចទី៣ (ស្តីពីបណ្តាញអតីតសមាជិក) និងលទ្ធផលរយៈពេលខ្លីចំណុចទី៥ (ស្តីពីការផ្លាស់ប្តូរចំណេះដឹង)។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការស្ទង់មតិស្តីពីអ្នកទទួលបានផលគម្រោងដែលត្រូវធ្វើឡើងសម្រាប់ជាផ្នែកមួយនៃការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ បានបង្ហាញពីភាពជោគជ័យដ៏ត្រចះត្រចង់ និងបានបញ្ជាក់ថាការបណ្តុះបណ្តាលបានបង្កើនចំណេះដឹង (៨៩%) និងនាំឲ្យមានការចែករំលែកចំណេះដឹងយ៉ាង

សកម្មភាពក្នុងសហគមន៍។ ជាមួយគ្នានេះផងដែរ ករណីសិក្សាក៏បានផ្តល់ភស្តុតាងនៃអត្ថប្រយោជន៍រួមផ្នែក អេកូឡូស៊ី និងសង្គមសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ៗផងដែរ។

ចំពោះលទ្ធផលរយៈពេលមធ្យម សមិទ្ធផលនៅក្នុងប្រទេសគោលដៅទំនងជាអាចធ្វើទៅបាន។ សម្រាប់ប្រទេស ក្រៅពីនេះ ភស្តុតាងគឺនៅមានកម្រិតនៅឡើយ។ សូចនាករនៃលទ្ធផលរយៈពេលខ្លីបង្ហាញឲ្យឃើញពីវឌ្ឍនភាព មិនស្មើគ្នា ដោយសារតែសូចនាករទី០១ (ស្តីពីការអនុម័តដោយរដ្ឋបាលថ្នាក់មូលដ្ឋាន) អាចនឹងសម្រេចបាន ប៉ុន្តែសូចនាករទី០២ (ស្តីពីការអនុវត្តកិច្ចការសម្រាប់អ្នកគ្រប់គ្រងបឹង) និងទី០៣ (ស្តីពីការអនុវត្តដោយ អង្គការគ្រប់គ្រងបឹង) កំពុងជួបនឹងបញ្ហាដោយសារនិយមន័យមិនច្បាស់លាស់ និងភាពលំបាកក្នុងការពិនិត្យ ផ្ទៀងផ្ទាត់។

សកម្មភាពនិងលទ្ធផលរយៈពេលខ្លីជាមួយ បានរួមចំណែកច្រើនដល់លទ្ធផលរយៈពេលមធ្យមដែលគ្រោងទុក។ ការរួមបញ្ចូលគ្នានៃវិធានការអភិរក្សនិងការអភិវឌ្ឍ ការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិ ការជាមួយអាជ្ញាធរ បង្កើតបានជាយន្តការគួរឲ្យជឿទុកចិត្តមួយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សមាសភាគមួយ ចំនួន (ឧទាហរណ៍ វិទ្យាសាស្ត្រពលរដ្ឋ ការពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចយុវជន) នៅតែមិនទាន់ត្រូវបានប្រើប្រាស់អស់ លទ្ធភាពនៅឡើយ។ ដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោងជាទូទៅឲ្យតម្លៃលើរចនាសម្ព័ន្ធសកលសម្រាប់ការរៀនសូត្រ និង លទ្ធភាពលេចធ្លោ ទោះបីជាបន្ទុកផ្នែករដ្ឋបាល (ឧទាហរណ៍ ការរាយការណ៍) បានកាត់បន្ថយប្រសិទ្ធភាពនៃ រចនាសម្ព័ន្ធរបស់សម្ព័ន្ធដៃគូក៏ដោយ។

ផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងចីរភាព៖ គម្រោង LLBCP បានសម្រេចលទ្ធផលដែលអាចវាស់វែងបានផ្នែកប្រព័ន្ធ អេកូឡូស៊ី និងជីវៈចម្រុះនៅប្រទេសដៃគូរួចហើយ ដូចជាការកើនឡើងនៃផលត្រីនៅកម្ពុជា ការយល់ដឹងពី ការថយចុះនៃសំណឹកដីនៅរវាង និងការកែលម្អគុណភាពទឹកនៅហ្វីលីពីន។ សមិទ្ធផលស្រដៀងៗគ្នាក៏ត្រូវ បានរាយការណ៍នៅកន្លែងផ្សេងទៀតផងដែរ ដែលក្នុងករណីមួយចំនួនគឺលើសពីការរំពឹងទុក។ ខណៈដែល ហានិភ័យពីខាងក្រៅនៅតែមានចំពោះភាពជោគជ័យរយៈពេលវែង ការទទួលស្គាល់ពីអ្នកទទួលបានផលគម្រោង ចំពោះភាពល្អប្រសើរនៃជីវភាពរស់នៅ ជួយបង្កើនលទ្ធភាពនៃការរក្សាបានសមិទ្ធផលទាំងនេះ។

គម្រោងផ្សេងៗក៏បានបង្កើតអត្ថប្រយោជន៍រួមផ្នែកសង្គមសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ៗផងដែរ។ ឧទាហរណ៍រួមមានកសិកម្ម ប្រកបដោយផលិតភាពនិងចីរភាពនៅប្រទេសកូឡុំប៊ីនិងមិចស៊ិក ការកាត់បន្ថយថ្លៃដើមធាតុចូលនៅប្រទេស ម៉ាឡាវី និងការបំពាក់អំពូលសូឡានៅប្រទេសស្រីលង្កា។ នៅប្រទេសរវ៉ាន់ដានិងហ្វីលីពីន សកម្មភាពការងារ គម្រោងបានជួយកែលម្អអាហារូបត្ថម្ភ កាត់បន្ថយជម្លោះ និងពង្រឹងភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាក្នុងសង្គម តាមរយៈស្ថាប័ន ថ្មីៗតាមសហគមន៍។ ផលប៉ះពាល់វិជ្ជមានដែលមិនរំពឹងទុក ដូចជាការធានាសុវត្ថិភាពដីធ្លីនិងឱកាស អេកូទេសចរណ៍ បានបញ្ជាក់កាន់តែច្បាស់អំពីគុណតម្លៃបន្ថែមរបស់គម្រោង។ ពុំមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានធំដុំ ណាមួយត្រូវបានសង្កេតឃើញនោះទេ ថ្មីត្បិតតែនៅមានហានិភ័យ (ឧទាហរណ៍ ទាក់ទងនឹងការទូទាត់សំណង មីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ) ក៏ដោយ។

មានភស្តុតាងបង្ហាញឲ្យឃើញពីការផ្លាស់ប្តូរបរិស្ថាននៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងថ្នាក់ជាតិ។ ក្រុមការងារគម្រោងបានធ្វើ ការងារជាមួយ ឬបង្កើតស្ថាប័នដែលអនុញ្ញាតឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរជាប្រព័ន្ធ ដែលគាំទ្រដោយវិធីសាស្ត្ររួមបញ្ចូល ភាពជាម្ចាស់ការផ្នែកគោលនយោបាយ ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពគោលដៅ និងការគ្រប់គ្រងតំបន់ដីសើម ប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត។ ជាក់ស្តែងនៅប្រទេសហ្វីលីពីន ការងារលើច្បាប់ថ្មីស្តីពីការគ្រប់គ្រងតំបន់ដីសើមគឺ

ជាឧទាហរណ៍មួយនៃសក្តានុពលសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរចរនាសម្ព័ន្ធប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ខណៈដែលគម្រោងអនុលោមតាមក្របខ័ណ្ឌសកល ដូចជាកិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងប៉ារីសនិងអនុសញ្ញាស្តីពីជីវៈចម្រុះ វិសាលភាពអនុវត្តរបស់គម្រោង LLBCP បានកម្រិតសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនក្នុងការជំរុញឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរវិវត្តន៍នៅកម្រិតសកល។

ការសិក្សារៀបចំគម្រោងពហុស្រទាប់ជួយគាំទ្រការកែប្រែពីលទ្ធផលរយៈពេលខ្លីទៅជាលទ្ធផលក្នុងរយៈពេលប្រព័ន្ធដោយរួមបញ្ចូលការស្តារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីឡើងវិញជាមួយនឹងការអប់រំ ការផ្លាស់ប្តូរចំណេះដឹង កំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ច និងយន្តការហិរញ្ញវត្ថុ។ ឧទាហរណ៍រួមមានឥណទានខ្នាតតូច ការចែករំលែកប្រាក់ចំណូលពីអេកូទេសចរណ៍ និងបទបញ្ញត្តិមូលដ្ឋានក្នុងការផ្តល់មូលនិធិដល់ការអភិរក្ស។ ការទ្រទ្រង់ឲ្យមានលទ្ធផលទាំងនេះ ដែលលើសពីវដ្តនៃគម្រោង នឹងត្រូវពឹងផ្អែកលើជំនួយគាំទ្រជាប់លាប់ពីខាងក្រៅ ដោយហេតុថាស្ថាប័នជាច្រើនខ្វះខាតធនធានដើម្បីនឹងអនុវត្តបន្តដោយឯកឯង។

គោលការណ៍ការពារសង្គម និងបរិស្ថាន៖ គម្រោង LLBCP ត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ជាប្រភេទ C ក្រោមប្រព័ន្ធគោលការណ៍ការពាររបស់ IKI ដែលមានន័យថាគម្រោងនេះមានទម្រង់ហានិភ័យកម្រិតទាប។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការវាយតម្លៃមិនបានរកឃើញកសុតាងណាមួយនៃម៉ាទ្រីសស្តីពីហានិភ័យគោលការណ៍ការពារជាក់លាក់តាមបរិបទប្រទេសនោះទេ ដែលហាក់ដូចជាមិនសមហេតុផលបើយោងទៅលើភាពស្មុគស្មាញផ្នែកសង្គម និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៃកម្ពុជានេះ។ លើសពីនេះ ការយល់ដឹងអំពីយន្តការដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ារបស់ IKI គឺនៅមានកម្រិតទាបខ្លាំងក្នុងចំណោមអ្នកទទួលបានផលគម្រោង ហើយក៏គ្មានឯកសារយោងជាក់ស្តែង ឬយន្តការបណ្តឹងតវ៉ាជំនួសណាមួយដែលអាចរកបាននោះដែរ។ យន្តការអនុញ្ញាតឱ្យមួយមុខប្រហែលជាមិនមានប្រសិទ្ធភាពនោះទេ ដូច្នេះហើយការទំនាក់ទំនងដែលត្រូវបានសម្របសម្រួលនៅថ្នាក់តំបន់ គឺចាំបាច់ដើម្បីធ្វើឲ្យគោលការណ៍ការពារនេះមានអត្ថន័យខ្លីមសារក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។

ភាពអាចជឿទុកចិត្តបាននៃការចាត់ថ្នាក់ហានិភ័យ មិនអាចត្រូវបានប្រមាណបាននោះទេ ដោយសារកង្វះឯកសារ។ ប៉ុន្តែការវាយតម្លៃបានគូសបញ្ជាក់ថា ហានិភ័យមួយចំនួនត្រូវលើកយកទៅពិចារណាជាផ្លូវការនៅក្នុងសំណើគម្រោង ក្រោមស្តង់ដារអនុវត្តន៍ការងាររបស់ IFC (IFC Performance Standards) ជាពិសេសទាក់ទងនឹងបញ្ហាសុខភាព សុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខសហគមន៍ (PS4) និងការកែប្រែការប្រើប្រាស់ដីធ្លីដែលមានផលប៉ះពាល់ដល់អ្នកទទួលបានផលគម្រោង (PS5)។

ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានសំខាន់ៗលើមនុស្សជាតិឬបរិស្ថានពុំត្រូវបានសង្កេតឃើញមាននោះទេ ប៉ុន្តែមានវត្តមាននៃហានិភ័យផ្សេងៗ។ នៅកម្ពុជា សកម្មភាពចុះល្បាតដោយសហការជាមួយមន្ត្រីនគរបាល បានធ្វើឲ្យសមាជិកសហគមន៍ប្រឈមនឹងគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមាន នៅពេលជួបផ្ទាល់នឹងអ្នកនេសាទខុសច្បាប់ ហើយការកើនឡើងនៃផលត្រីបានទាក់ទាញការធ្វើចំណាកស្រុក ដែលបង្កជាសម្ពាធបន្ថមលើធនធាន។ នៅហ្វីលីពីន ការកើនឡើងនៃការទិញដីធ្លីទុកលក់យកចំណេញនៅជុំវិញបរិវេណតំបន់ដីសើម Paligui បានបង្កជាហានិភ័យ ថ្វីត្បិតតែបច្ចុប្បន្ននេះអ្នកទទួលបានផលគម្រោងកំពុងជំទាស់នឹងការលក់ដីរបស់ខ្លួនក៏ដោយ។ នៅរ៉ាន់ដា ភាពតានតឹងនៅដំណាក់កាលដំបូងនៃការរានដីជាថ្នាក់សម្រាប់ដាំដុះតាមជម្រាលភ្នំបានបង្កឲ្យមានបញ្ហាប្រឈម ទោះបីមួយភាគធំនៃបញ្ហាទាំងនេះត្រូវបានដោះស្រាយរួចរាល់តាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់និងការឃ្នាំមើលក៏ដោយ។ ខណៈដែលដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោងនៅរ៉ាន់ដា និងដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោងដទៃទៀតកំពុងអនុវត្តបទដ្ឋានផ្ទៃក្នុង

កម្រិតខ្ពស់ ការអនុវត្តន៍ល្អៗទាំងនេះមិនត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងហានិភ័យផ្លូវការ ស្របតាមគោលការណ៍ការពាររបស់ IKI នោះទេ។

សំណួរសិក្សា៖ គម្រោង LLBCP បង្ហាញពីការយល់ដឹងទូលំទូលាយអំពីសមភាពយេនឌ័រ និងការចូលរួមរបស់យុវជន ទោះបីជាការអនុវត្តនៅមានភាពខុសៗគ្នាតាមប្រទេសក៏ដោយ។ នៅរវាងជា យេនឌ័រត្រូវបានចាត់ទុកជាបញ្ហារួមមួយ ដោយមានគុណភាពនៃការចូលរួមក្នុងអង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលនាំឲ្យមានការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រី ស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំ។ នៅកម្ពុជា ស្ត្រីបានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តគម្រោង ប៉ុន្តែនៅមានចំនួនតិចតួចនៅឡើយក្នុងចរនាសម្ព័ន្ធនៃការសម្រេចចិត្ត ហើយជារឿយៗច្រើនតែស្ងៀមស្ងាត់អំឡុងពេលប្រជុំ។ នៅហ្វីលីពីន ស្ត្រីបានចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល ការកសាងសមត្ថភាព និងតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំក្នុងស្ថាប័នដៃគូ។

ការចូលរួមរបស់យុវជនភាគច្រើនត្រូវបានលើកស្ទួយតាមរយៈកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលបឋមជាតិ “កម្មសិក្សា និងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីអនាគតប្រកបដោយចីរភាព” ដែលបំពាក់បំប៉នដល់យុវជននូវជំនាញ និងវិញ្ញាបនបត្រលើកិច្ចការគ្រប់គ្រងបឹង។ ខណៈដែលអ្នកចូលរួមទាំង៣៥នាក់ ទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលបឋមជាតិរួចមកហើយ ការជ្រើសរើសបេក្ខភាពសម្រាប់កម្មសិក្សានៅតែជាបញ្ហាប្រឈម ហើយយុវជនបង្គោលថ្នាក់តំបន់បានអំពាវនាវរកការគាំទ្របន្ថែម ឧទាហរណ៍នៅប្រទេសរវាងជា។ ក្រៅពីចរនាសម្ព័ន្ធទាំងនេះ ការចូលរួមរបស់យុវជនមិនមានភាពស្មើគ្នានៅឡើយ ដោយមានតែដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោងមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះបានរាយការណ៍អំពីសកម្មភាពទូលំទូលាយជាងនេះ។ ក៏មានឧទាហរណ៍វិជ្ជមានផងដែរ ដូចជាគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្តោតលើយុវជននៅប្រទេសម៉ិកស៊ិក ឬស្រីលង្កា។

អនុសាសន៍

អនុសាសន៍រួម៖

- ពិនិត្យឡើងវិញលើស្ថានភាព និងការតាមដាន៖ នៅចំណុចគ្រងណាដែលអាចធ្វើបាន ត្រូវបន្ថែមគុណភាពនៃគោលការណ៍ SMARTness លើស្ថានភាព និងស្រទាប់មួយទៀតនៃស្ថានភាព ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីកម្រិត “លទ្ធផលអន្តរកាល” ក្នុងទ្រឹស្តីនៃការផ្លាស់ប្តូរដែលបានរៀបចំឡើងវិញដើម្បីបង្ហាញពីការអនុវត្តការងារគម្រោងនៅតាមបណ្តាប្រទេសដៃគូ។
- ពិនិត្យឡើងវិញលើទ្រឹស្តីនៃការផ្លាស់ប្តូរ ដើម្បីបញ្ចូលជំហានដែលចាត់ ជាពិសេសតួនាទីរបស់សហគមន៍ក្នុងការអនុវត្តគម្រោង និងតួនាទីក្នុងការបង្កើតមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិត ដែលជាលទ្ធផលអន្តរកាល។
- ពង្រឹងបណ្តាញថ្នាក់តំបន់ នៅចំណុចណាដែលចាត់ទុកថាមានប្រយោជន៍ ដើម្បីបង្កើនការផ្លាស់ប្តូរចំណេះដឹង។ គួរពិចារណាបង្កើតបណ្តាញតាមប្រធានបទ ប្រសិនបើដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោងមានចំណាប់អារម្មណ៍លើកិច្ចការនេះ។
- ជំរុញអន្តរកម្មរវាងដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោង ត្រង់ចំណុចណាដែលបណ្តាញបច្ចុប្បន្ននៅមានភាពទន់ខ្សោយដោយកំណត់ហេតុផលឲ្យបានច្បាស់លាស់ (យកការវិភាគបណ្តាញធ្វើជាចំណុចចាប់ផ្តើម) និងដោយពិភាក្សាអំពីអត្ថប្រយោជន៍សក្តានុពលនៃការផ្លាស់ប្តូរបណ្តាញជាមួយដៃគូពាក់ព័ន្ធ។

ដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោងគួរតែ៖

- ពិនិត្យមើលផែនទីភាគីពាក់ព័ន្ធកម្រិតប្រទេសឡើងវិញ រួចកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្រឹះស្ថានអប់រំ និង វិស័យឯកជនណា (ដែលដៃគូអនុវត្តន៍គម្រោងបានកំណត់ថាជាចន្លោះប្រហោងសម្រាប់ការទំនាក់ ទំនងភាគីពាក់ព័ន្ធ) ថាតើបានរួមបញ្ចូលគ្រប់គ្រាន់ហើយឬនៅ
- សិក្សារៀបចំ និងឯកភាពគ្នាលើសកម្មភាពការងារ ដើម្បីធានាថាយុវជនបង្គោលដែលទទួលបាន ការបណ្តុះបណ្តាលមានមធ្យោបាយមួយ ដើម្បីរួមចំណែកដល់លទ្ធផលរយៈពេលមធ្យម ដូចជា តាមរយៈការផ្តល់ការណែនាំរយៈពេលវែង។ អនុសាសន៍នេះត្រូវតែអនុវត្តដោយដៃគូអនុវត្តន៍ គម្រោងនីមួយៗ ដោយមានការចូលរួមគំនិតយោបល់ពីសមាជិកសម្ព័ន្ធដៃគូ ឧទាហរណ៍ដោយ ការសម្របសម្រួលវគ្គបំផុសគំនិត ឬសិក្ខាសាលា។

អនុសាសន៍សម្រាប់ប្រទេសគោលដៅនៃការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ៖

- សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា៖ (១) ពង្រឹងការរួមបញ្ចូលស្ត្រីទៅក្នុងដំណើរការសម្រេចចិត្តថ្នាក់មូលដ្ឋាន និង (២) រៀបចំផែនការសកម្មភាពនៅថ្នាក់គម្រោងដើម្បីដោះស្រាយហានិភ័យពីខាងក្រៅ និងធានាលទ្ធផល វិជ្ជមាន។
- សម្រាប់ប្រទេសហ្វីលីពីន៖ (១) ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការបន្ថែមជាមួយរដ្ឋបាលថ្នាក់មូលដ្ឋាននៅតំបន់ អនុវត្តន៍គម្រោងជាក់លាក់ និង (២) បង្កើនការត្រួតពិនិត្យតាមដានលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ និងការវាយតម្លៃ លើផលប៉ះពាល់នៃការអភិរក្ស។
- សម្រាប់ប្រទេសវ៉ាន់ដា៖ (១) បង្កើតគោលគំនិតដែលធានាបានការប្តេជ្ញាចិត្តរយៈពេលវែងរបស់យុវជន តាមរយៈការចូលរួម និងភាពជាម្ចាស់ការ និង (២) រៀបចំបង្កើតសហគ្រាសសហគមន៍ដើម្បីទ្រទ្រង់ថ្នាល បណ្តុះកូនឈឺយូរអង្វែង ដែលលើសពីជំនួយមូលនិធិរបស់គម្រោង។